

møderne i Færøgruppen med eller uden deltagelse af de andre hovedaktører.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil sige tak for en rimelig debat, synes jeg, om et vigtigt forslag. Jeg vil gerne først slå fast, at der ser ud til at være meget, meget bred enighed om her i Folketinget, at dét, det drejer sig om, er at få en undersøgelse, der klarlægger begivenhedsforløbet og klarlægger fakta i sagen, men som ikke drager nogen juridiske konklusioner.

Jeg synes, man skal være sig meget bevidst, at det er et meget bredt flertal. Det lyder fra Fremskridtspartiet, fra Venstre, fra alle partier, at det er dét, man ønsker at lave i den her omgang. Så må man bagefter tage stilling til, hvilke konklusioner man drager af denne undersøgelse.

Så vi er enige om opgaven. Så er diskussionen alene, om den metode, regeringen foreslår, er tilstrækkelig. Jeg skal ikke gå ind i den lange debat om dommerundersøgelse eller ikke; det er der grundigt redegjort for i bemærkningerne. Men jeg vil gerne sige, at jeg faktisk tror, at den form, der er foreslået her, på mange måder kan gå tættere ind i begivenhedsforløbet, end en dommerundersøgelse ville kunne have gjort det. Jeg tænker her bl.a. på, at tavshedspligten er væk. Det er ikke noget, der skal vurderes undervejs, om der er tavshedspligt eller ikke tavshedspligt her; den er simpelt hen sat ud af kraft.

Jeg tænker også på, f.eks. hvad angår afhøringer, at det ikke bliver sådan, at man kan læse i avisen: Den afhørte har udtalt sig sådan, og nu kan jeg tilrettelægge mit udsagn efter, hvad der blev sagt dér, sådan at det passer bedst muligt for mig, eller således at det kan beskytte mig. Her bliver man spurgt, og også mundtligt bliver der fulgt op på de relevante ting, som man selv har beskæftiget sig med og været inddraget i, og man ved ikke alt muligt om, hvad de andre har sagt om det.

Jeg tror faktisk, at man her kommer meget tæt på kernen, og at det faktisk kan resultere i en undersøgelse, der giver et endnu klarere billede, end der ellers ville kunne være opstået. Det er vores ønske i regeringen og de partier, der står bag det her, at der skal gives så klart et billede som overhovedet muligt af hele forløbet. Der er ingen, der ikke ønsker at få et fuldstændig klart billede af det.

Vi håber meget, at det færøske Lagting vil være med til at sætte det her i gang. Vi er os helt

bevidst, at det her ikke kan vedtages i Folketinget, uden at det bliver anbefalet fra færøsk side, men vi mener, at det er den stærkeste form for undersøgelse, vi kan tilbyde, og at den er stærkere end andre, der har været nævnt.

Med hensyn til offentliggørelse vil jeg gerne sige: Der står jo en bestemmelse om, at undersøgelsen skal offentliggøres, så der er i og for sig ikke så meget offentlighedslov i den her sag, for der er en sag, der skal undersøges, og når resultatet af den kommer, kan man jo kritisere undersøgelsen; så er der fuld adgang til kritik, og det er kun de enkelt dokumenter, der er helt fortrolige på grund af personoplysninger og andet, der ikke kan blive offentliggjort. Så offentliggørelsen sikrer, at offentligheden kan komme ind med al den kritik, den vil, af den undersøgelse, der er foregået, hvis man ikke mener, den er god nok, når resultatet bliver offentliggjort. Det er regeringens hensigt, partiernes hensigt, at sagen skal ligge klart belyst for hele offentligheden og da især for de myndigheder og andre personer, der er inddraget i den.

Der spørges, om vi kunne fastsætte en tidsfrist for undersøgelsen. Det ville jeg sådan set meget gerne principielt, men jeg er også klar over, at det jo er grundigheden, der er det afgørende. Det har man i øvrigt sagt til mig på Færøerne. Derfor tror jeg ikke, det er korrekt at sætte en tidsfrist ind, netop fordi man har sagt, at det er grundigheden, der er det afgørende for os. Vi vil have alt vendt, og derfor er jeg ikke sikker på, at det er en god idé at sætte en tidsfrist ind, men det kan vi selvfølgelig diskutere under udvalgsarbejdet.

Til sidst vil jeg blot sige, at jeg synes, det er meget beklageligt, at fru Pia Larsen føler sig kaldet til at sige, at justitsministeren nærmest kom uanmeldt til Færøerne. Jeg synes næsten ikke, man kan være bekendt at sige det.

Jeg var deroppe i fire dage i begyndelsen af april måned. Det var kendt lang tid i forvejen, at jeg ville komme derop, og at jeg ville drøfte denne sag. Jeg aftalte under det besøg, at jeg ville komme igen, når vi havde gennemdrøftet tingene. Jeg kontaktede det færøske landsstyre, inden jeg rejste derop igen, for at sige, at nu kommer vi som aftalt, og vi vil gerne forelægge det her.

Folketinget har bedt regeringen den 25. april svare på, hvad den agter at gøre. Det skal vi selvfølgelig svare på, men vi ville meget gerne give Lagtinget besked om det, onsdagen før vi skulle svare Folketinget, så Lagtinget var fuldt